

Det må i almindelighed antages, at sømanden, der gør tjeneste i udenrigsfart, benytter en del af hyren på steder, hvor devalueringen medfører, at den danske krone ikke har den hittidige købekraft. Det er imidlertid ikke muligt med blot nogenlunde sikkerhed at skønne over, hvilke merudgifter der på denne måde er påført de søfarende. For gifte sømænd i udenrigsfart gælder det formentlig i almindelighed, at en væsentlig del af hyren sendes hjem til familien og forbruges her i landet. For de ugifte sømænd vil forholdene sikkert variere ret stærkt fra sømand til sømand.

Efter forslaget skal fradraget med virkning fra 1. januar 1969 forhøjes med 100 kr. månedlig. Fradraget er indarbejdet i de særlige sømandsskattetabletter, og det tager i almindelighed 4-5 måneder at få disse tabelværker udarbejdet og udsendt til

skibene. De nye skatteskalaer, der senere fremsættes forslag om, medfører, at der i hvert fald skal sættes nye tabeller i kraft den 1. januar 1969. En tidligere ikrafttrædelsesdato for forhøjelsen af udenrigsfartfradraget end 1. januar 1969 vil således have til følge, at der skal skiftes tabeller med ganske få måneders mellemrum, og at der bliver tale om at skifte tabeller på et tidspunkt, der ikke falder sammen med overgangen til et nyt lønningsår. Der er praktiske erfaringer for, at dette medfører meget betydelige vanskeligheder.

Det skønnes, at den foreslåede forhøjelse af udenrigsfartfradraget vil medføre et årligt provenutab på ca. 5 mill. kr. Mellem 20 og 30 pct. af provenutabet vil falde på den kommunale andel af sømandsskatten. Resten af tabet må bæres af statskassen.